

Ny Bokin'i Daniela — Isa Dimy amby Fitopolo

Ireo Fitoviana Ara-paminaniana: Avy amin'ny Hafatr'i Isaia mankany amin'ny Fanambaràna amin'izao Andro Izao

Jeff Pippenger

2024-02-08

Rehefa asehon'i Isaia ny hafatra asehon'ny dimy amby enimpolo taona (toko fahafito, andininy fahavalo) tamin'ilay mpitarika ratsy fanahy tao Jerosalema, dia nataony izany teo amin'ny “sahan'ny mpanasa lamba” sy teo amin'ny “faran'ny lakandranon'ny kamory ambony”, tamin'ny taona 742 tal. J.K. Ny taona 742 tal. J.K. dia maneho ny taona 1863, satria mandrakariva Jesosy no mampiseho ny farany amin'ny alalan'ny fiandohana. Ny fikomiana tamin'ny 1863 kosa dia maneho ny lalàn'ny Alahady any Etazonia, satria mandrakariva Jesosy no mampiseho ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'ny zavatra iray. Ny taona 1863 no fiandohan'ny fiangonana Adventista Laodikeana voasoratra ara-dalàna, ary io fiangonana io dia avela ho lao amin'ilay “horohoron-tany lehibe” amin'ny lalàn'ny Alahady. Ahoana no hahafahan'ny fikambanana iray izay tantanina ara-dalàna eo ambanin'ny Fanjakana (fa tsy ny mifanohitra amin'izany, dia ny Fiangonana no mifehy ny Fanjakana), mbola hanohy hihazona ny Sabata andro fahafito, amin'ny fotoana izay andraran'io governemanta io ara-dalàna ny fanompoam-pivavahana amin'ny andro fahafito?

Tamin'ny fiandohana sy ny fiafaran'ny asa fanompoan'i Kristy dia nanadio ny tempoly Izy. Tamin'ny fanadiovana voalohany ny tempoly dia nasehon'i Kristy fa nataon'ireo mpitarika ho “tranon'ny Rainy” fieren'ny mpangalatra izany; fa tamin'ny fanadiovana farany ny tempoly kosa dia nambarany fa “ny tranon'izy ireo” dia avela ho lao aminy. Ny Isiraely fahiny dia tandindon'ny Isiraely maoderina. Natsangany sy nodiovin'ny tempolin'ny Millerita teo am-piandohan'ny Advantisma, fa amin'ny fanadiovana farany, dia ny fanadiovana ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo, ny Advantisma Laodiseana dia aloany hiala amin'ny vavany, ary “ny tranon'izy ireo” dia avela ho lao amin'izay.

I Isaia dia eo amin'ny sahan'ny mpanasa lamba rehefa miatrika an'i Ahaza mpanjaka izy. Ny sahan'ny mpanasa lamba dia maneho ny fanadiovana tanterahin'Ilay Iraky ny Fanekena, izay tonga tampoka ao amin'ny tempoliny, ka manadio ny zanak'i Levy tahaka ny amin'ny “savonin'ny mpanasa lamba.” Io fanadiovana io dia tanteraka tamin'ny fiandohan'ny Advantisma, ary tanteraka indray amin'ny farany.

Indro, Izaho haniraka ny irako, ary izy no hamboatra ny lalana eo alohako; ary tampoka no ho avy ao amin'ny tempoliny ny Tompo izay tadiavinareo, dia ilay Iraky ny fanekena izay ankasitrananareo; indro, avy Izy, hoy Jehovah, Tompon'ny maro. Fa iza no hahatanty ny andron'ny fihaviany? ary iza no hahajoro raha hiseho Izy? fa Izy dia tahaka ny afon'ny mpandrendrika, ary tahaka ny savony fanadiovan'ny mpanasa lamba; ary hipetraka Izy tahaka ny mpandrendrika sy mpanadio volafotsy; ary hodiovin'ny zanak'i Levy sady hodiovin'ny tahaka ny volamena sy ny volafotsy izy, mba hanaterany fanatitra amin'ny fahamarinana ho

an'i Jehovah. Dia ho sitrak'i Jehovah ny fanatitry ny Joda sy Jerosalema, tahaka ny tamin'ny andro fahiny sy tahaka ny tamin'ny taona taloha. Malakia 3:1-4.

Izaia dia nihaona tamin'i Ahaza niaraka tamin'ny famantaran'ny zanany, izay ny anarany dia tandindon'ny hoe amin'ny andro farany "hisy sisa hiverina." Ny sisa dia ireo izay "miverina." Izaia dia nihaona tamin'i Ahaza mpanjaka ratsy fanahy nandritra ny tantaran'ny fanadiovana ny tempoly, izay nanomboka tao amin'ny tantaran'ny Millerita tamin'ny 1844, ary nofaranan'ny tsy fankatoavana tamin'ny 1863. Amin'ny andro farany, ny fanadiovana dia ny tantaran'ny fanisiana tombo-kase ny efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy. Raha nanaraka ny fitarihan'Andriamanitra nisokatra taorian'ny 1844 ny Millerita, dia ho vitany ny asa.

"Raha taorian'ilay fahadisoam-panantenana lehibe tamin'ny taona 1844 ny Advantista ka nifikitra mafy tamin'ny finoany sy nanohy niara-dia tamim-piraisan-tsaina tao amin'ny fitarihan'Andriamanitra miseho tsikelikely, ka nandray ny hafatry ny anjely fahatelo ary, tamin'ny herin'ny Fanahy Masina, nitory izany tamin'izao tontolo izao, dia ho nahita ny famonjen'Andriamanitra izy, ny Tompo dia ho niasa tamin-kery lehibe niaraka tamin'ny ezaka nataony, ho vita ny asa, ary Kristy dia efa tonga sahady handray ny olony ho amin'ny valisoany. Kanefa tamin'ilay vanim-potoanan'ny fisalasalana sy ny tsy fahazoana antoka izay nanaraka ilay fahadisoam-panantenana, maro tamin'ireo mpino ny fihavian'i Kristy no nahafoy ny finoany.... Noho izany dia voasakana ny asa, ary navela tao amin'ny haizina izao tontolo izao. Raha toa ka niray hina teo amin'ny didin'Andriamanitra sy ny finoan'i Jesosy ny vatan'ny Advantista manontolo, endrey ny fahasamihafan'ny tantarantsika!" Evangelism, 695.

Ang kabiguang "magpatuloy na may pagkakaisa sa nagbubukas na pagkasiwa ng Diyos," ang umakay sa kanila sa kalagayang Laodicea pagsapit ng 1856, at ang sumunod na paghihimagsik noong 1863 ang siyang nagmarka ng pasimula ng paglalagalag sa ilang na inilarawan ng sinaunang Israel nang sila'y bumagsak sa kanilang ikasampu at huling pagsubok, at noon ay hinatulang mamatay sa ilang sa loob ng sumunod na apatnapung taon.

Ny zanak'i Isaia no manome ny teny fikasana fa amin'ny fanadiovana farany ny tempoly amin'ny andro farany dia "hisy sisa hiverina." Ny "fiverenany" dia asehon'i Jeremia, izay nomena fampanantenana fa raha "miverina" izy, dia ho tonga mpiambina ho an'Andriamanitra. Ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina dia ireo izay niverina avy tamin'ny fahadisoam-panantenana.

Ireo izay isan'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia efa niaina fahadisoam-panantenana ary niandry ny Tompony. Izy ireo dia nosoloan'ny virijina hendry tandindona teo amin'ny tantaran'ny Millerita, ary amin'ny tantara eo am-piandohana sy eo am-pamaranana dia atambatra ho firenena iray ny hazo roa, mandritra ny firotsahan'ny Fanahy Masina amin'ny fotoanan'ny Antso amin'ny Misasakalina.

Mpanjaka ratsy Ahaza dia maneho ny fitarihan'i Joda izay ho nandre ny hafatra, nefa mandà ny hafatra atolotr'i Isaia, ary amin'ny fanaovany izany dia "ho tafintohina sy ho lavo ary ho torotoro sy ho voafandrika ary ho voasambotra." Izy ireo no "manatona ny manana fanahy mahazatra sy ny mpanao ody izay mibitsibitsika sy mimenomenona," ka maneho ny fanandraman'ny spiritisma izay ilentik'izy ireo rehefa mandray ny famitahana mahery vaika ao amin'ny 2 Tesaloniana. Ny

fandavan'i Ahaza ny hafatr'i Isaia tamin'ny 742 tal. J.K. dia mifandrindra amin'ny 1863, rehefa nolavina ny hafatr'i Miller. Isaia dia tandindon'i Miller, ary ny hafatry ny roa tonta, dia i Isaia sy i Miller, dia niorina tamin'ny "impito," izay mahita ny teboka iorenany ao amin'ny andininy faha-valo, ao amin'ny Isaia toko faha-fito. Ny zanak'i Miller (zanak'i Isaia) dia maneho ny hetsika Elia izay tonga amin'ny andro farany.

Ny fanamelohana an'i Ahaza noho ny fandavany dia nahitana ny faminaniana fa ho resin'ny mpanjakan'ny avaratra izy, izay amin'ny andro farany dia ilay firaisana telo sosona an'i Roma maoderina, izay tantanan'ny fahefana papaly.

Dia niteny tamiko indray i Jehovah ka nanao hoe: Noho ny fandavan'ity firenena ity ny ranon'i Siloama izay mikoriana miadana, sy ny fifaliany amin'i Rezina sy ny zanak'i Remalia; koa ankehitriny, indro, ampiakarin'i Jehovah hamelezana azy ny ranon'ny ony, mahery sy be, dia ny mpanjakan'i Asyria mbamin'ny voninahiny rehetra; ary hihoatra ny lakandrano rehetra izy ka handeha hihoatra ny morony rehetra; ary handalo ao Joda izy, hitobaka sy hihoatra, ka hahatratra hatrany amin'ny vozony; ary ny fivelaran'ny elany hameno ny sakan'ny taninao, ry Imanoela. Isaia 8:5-8.

Nihaona tamin'i Ahaza mpanjaka ratsy fanahy Isaia teo amin'ny faran'ny lakandrano avy amin'ny dobo ambony; ary na dia misy aza fisalasalana eo amin'ireo mpahay tantara ara-Baiboly sy ireo arkeôlôgy ny amin'ny hoe raha io dobo ambony io no ilay dobo Siloama tamin'ny andron'i Kristy, dia esorin'ny tontolon-kevitra ny faminanian'i Isaia tanteraka izany fisalasalana izany; fa ambaran'i Isaia mazava fa ny mpanjakan'ny avaratra dia ho tonga hamely an'i Ahaza, satria izy efa nandà ny ranon'i Siloaha, izay mikoriana moramora. "Siloaha" no anarana ao amin'ny Testamenta Taloha ilazana an'i "Siloama" ao amin'ny Testamenta Vaovao.

Tao amin'ny farihin'i Siloama no nanasitranan'i Jesosy ilay lehilahy jamba, ary Ahaza mpanjaka ratsy fanahy dia maneho ny fitarihana Laodiseana jamba, na tamin'ny 1863 izany, na amin'ilay lalàn'ny Alahady ho avy tsy ho ela, izay mandà tsy hositrana. "Shiloah" sy "Siloama" dia samy midika hoe "nalefa", ary nisy hafatra nalefa avy tamin'ny Ray ho amin'ny Zanaka, izay nanolotra izany avy eo tamin'i Gabriela sy ireo anjely masina mba hampita izany amin'i Isaia, izay nitondra ilay hafatra "nalefa" avy any an-danitra ho amin'ny mpitarika Laodiseana jamba iray.

Ny fantsona avy eo amin'ny farihy ambony, izay nanambaran'i Isaia ny hafatra, dia maneho ny toerana ampitondrana ny ranon'ny Fanahy Masina ho an'ny vahoakan'Andriamanitra, araka ny asehon'ireo fantsona volamena ao amin'ny fahitan'i Zakaria, na ny tohatran'ny nofin'i Jakoba.

"Izay efa nomanin'Andriamanitra ho antsika dia aseho ao amin'ny Zakaria, toko faha-3 sy faha-4, ary 4:12-14: 'Dia namaly indray aho ka nanao taminy hoe: Inona moa ireto rantsan-kazo oliva roa ireto, izay amin'ny alalan'ny fantsona volamena roa no amoahany ny diloilo volamena avy amin'ny tenany? Ary izy namaly ahy ka nanao hoe: Tsy fantatrao va izay hevitr'ireto? Dia hoy izaho: Tsia, tompoko. Ary hoy izy: Ireto no voahosotra roa, izay mitsangana eo anilan'ny Tompon'ny tany rehetra.'"

"Ny Tompo dia manan-karena amin'ny loharano rehetra. Tsy manan-java-mahory Izy amin'ny fitaovana sy ny fanampiana rehetra ilaina. Noho ny tsy fahampian'ny finoantsika, noho ny

firaiketam-pontsika amin'ny tany, noho ny tenintsika mora vidy, noho ny tsy finoantsika, izay miseho amin'ny resatsika, no iangonan'ny aloka maizina manodidina antsika. Kristy dia tsy aseho amin'ny teny na amin'ny toetra ho ilay tsara tarehy indrindra amin'izy rehetra, sady Lehibe indrindra amin'ny iray alina. Raha afa-po ny fanahy manandratra ny tenany ho amin'ny zava-poana, dia kely ihany no azon'ny Fanahin'ny Tompo atao ho azy. Ny fahitantsika fohy fijery dia ny aloka no banjinintsika, nefa tsy mahita ny voninahitra any an-dafin'izany. Ny anjely dia mitana ny rivotra efatra, aseho ho toy ny soavaly tezitra mitady hiala sy hirohotra hanerana ny tavan'ny tany rehetra, mitondra fandranganana sy fahafatesana eo amin'ny lalany.”

“Moa ve isika hatory eo amin'ny tena sisin'ny tontolo mandrakizay? Moa ve isika ho donto sy hangatsiaka ary ho toy ny maty? Endrey, enga anie ka hanana ao amin'ny fiangonantsika ny Fanahy sy ny fofonain'Andriamanitra, tsofina ao amin'ny olony, mba hahafahan'izy ireo mitsangana amin'ny tongony ka ho velona. Mila hitantsika fa tery ny lalana, ary ety ny vavahady. Kanefa raha mandalo amin'ilay vavahady ety isika, dia tsy manam-petra ny sakany.” Manuscript Releases, boky faha-20, 216, 217.

Ny “menaka volamena” dia ireo hafatry ny Fanahin'Andriamanitra izay midina avy ao amin'ny fitahirizana ambony amin'ny alalan'ny fantsona, dia ireo sodina volamena roa izay vavolombelona roa, dia ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminaniana, na ny Testamenta Taloha sy Testamenta Vaovao, na ny lalàna sy ny mpaminany, na Mosesy sy Elia.

“Ireo voahosotra mitsangana eo anilan'ny Tompon'ny tany rehetra dia mitana ny toerana izay nomena an'i Satana fahiny tamin'ny naha-keroba mpiaro azy. Amin'ny alalan'ireo zavaboary masina manodidina ny seza fiandrianany no itohizan'ny Tompo fifandraisana tsy tapaka amin'ny mponina etỳ an-tany. Ny diloilo volamena dia maneho ny fahasoavana izay anohan'Andriamanitra ny fanilon'ny mpino mba tsy hirapirapy ka ho faty. Raha tsy io diloilo masina io no arotsaka avy any an-danitra amin'ny alalan'ny hafatry ny Fanahin'Andriamanitra, dia ho fehezin'ny herin'ny ratsy tanteraka ny olombelona.

“Manala baràka an'Andriamanitra rehefa tsy raisintsika ireo hafatra izay alefany ho antsika. Amin'izany no andavantsika ilay diloilo volamena izay tiany harotsaka ao amin'ny fanahintsika mba hampitaina amin'izay ao amin'ny maizina. Rehefa tonga ny antso hoe: ‘Indro, avy ny mpampakatra; mivoaha hitsena azy,’ ireo izay tsy nandray ny diloilo masina, izay tsy nitaiza ny fahasoavan'i Kristy tao am-pony, dia hahita, tahaka ireo virijina adala, fa tsy vonona hihaona amin'ny Tompony izy. Tsy manana ao amin'ny tenany izy ny hery hahazoana ilay diloilo, ary potika ny fiainany. Fa raha angatahina ny Fanahy Masin'Andriamanitra, raha mitalaho isika, tahaka ny nataon'i Mosesy hoe: ‘Asehoy ahy ny voninahitrao,’ dia hararaka ao am-pontsika ny fitiavan'Andriamanitra. Amin'ny alalan'ireo fantsona volamena no hampitaina amintsika ilay diloilo volamena. ‘Tsy amin-kery, na amin-tsaina, fa amin'ny Fanahiko, hoy Jehovah, Tompon'ny maro.’ Amin'ny fandraisana ireo tara-pahazavana mamirapiratra avy amin'ny Masoandron'ny Fahamarinana no hamirapiratan'ny zanak'Andriamanitra toy ny fanazavana eo amin'izao tontolo izao.” Review and Herald, July 20, 1897.

Ny hafatra izay nolavin'i Ahaza dia ilay hafatry ny Antso amin'ny Mamatonalina, izay ho tonga tamin'ny tampony tao amin'ny fiavian'i Kristy fanindroany, raha nandray ilay hafatra ho an'i

Laodikia izay “nalefa” ho azy ireo tamin’ny taona 1856 ny fitarihan’i Laodikia. Izany hafatra izany dia ho nitombo avy eo ho antso mafy, ary ho nahavita ny asa ny olon’Andriamanitra sady ho tao anatin’ny fiadanana. Fa kosa, niverina tamin’ily loany izay efa nanafahana azy izy ireo.

I Isaia sy Ahaza dia aseho ho eo anatin’ny fizotran’ny fanadiovana eo amin’ny sahan’ny mpanadio lamba, izay tanterahin’ny Iraky ny Fanekena ao amin’ny Malakia toko fahatelo. Apetraka ara-tandindona eo amin’ny toerana andrarahana ny “menaka” (hafatra) izy ireo ao amin’ny fahitan’i Zakaria, ary amin’ny andro farany, ny hafatr’i Isaia tamin’i Ahaza dia ny hafatry ny finoana silamo amin’ny Loza fahatelo; io no hafatry ny tantara miafina momba ireo kotrokorana fito; io no hafatra fa ny fahavalo dia avy amin’ny fito; io no hafatry ny tanim-boaloboka; io no hafatry ny “Fahamarinana,” izay singa rehetra ao amin’ny Fanambaran’i Jesosy Kristy, izay amin’ny andro farany dia miteraka ily fanadiovana asehon’ny sahan’ny mpanadio lamba.

Izany dia efa sady mbola hafatry ny “fotoana impito” koa, izay miova avy amin’ny vato fehizoro napetrak’i Miller ho tonga lohan’ny zorony; fa izy no fahamarinana voalohany, ka noho izany dia tsy maintsy izy koa no fahamarinana farany. Ny taona 1863 no nanamarika ny famaranana ny dingam-panadiovana iray izay nanomboka tamin’ny fahatongavan’ny anjely fahatelo tamin’ny 22 Oktobra 1844, ary nony farany dia tonga tamin’ny fahazavan’ny “fotoana impito” tamin’ny 1856. Tamin’ny 1844, ny fahazavan’ny roa arivo sy telonjato taona no nanamarika fiandohana iray izay nitarika ho amin’ny fahafarana izay voamariky ny roa arivo sy diman-jato ary roapolo taona. Kanefa, ny fahajamban’i Laodikia teo amin’ny fiandohana sy teo amin’ny fahafarana dia mandà tsy hahita ny fifandraisan’ireo fahitana roa ireo. Ny taona 1863 dia maneho ny famaranana ny dingam-panadiovana iray izay miseho mandrakariva rehefa voasokatra ny tombo-kasen’ny hafatra iray, ary ny hafatry ny anjely fahatelo dia nosokafana ny tombo-kasen’ny tamin’ny 22 Oktobra 1844.

Ny fahazavan’ny anjely fahatelo izay novahana tamin’ny taona 1844 dia tsy fahazavana tokana, fa ily antsoin-dRahavavy White hoe “ny fahazavana mandroso an’ny anjely fahatelo.” Ny fahazavana mandroso an’ny anjely fahatelo dia nanomboka tamin’ny 1844, ary mbola manohy mandroso mandra-pifaran’ny fotoam-pahasoavana; kanefa rehefa tonga voalohany izy, ary rehefa mifarana tanteraka amin’ny farany, dia misy fotoam-pitsapana voafaritra manokana ho an’ny anjely fahatelo. Ireo fotoam-pitsapana ireo, eo am-piandohana sy eo amin’ny fahafarana, dia maneho koa fizotry ny fitsapana iray izay asehon’i Daniela ho “fitomboan’ny fahalalana,” izay io ihany koa no fahazavana mandroso an’ny anjely fahatelo.

Ny fizahan-toetra tamin’ny fiandohana dia nanomboka tamin’ny taona 1844, ary ny fahazavana nandroso dia nitombo tamin’ny fahalalana mandra-pahatongany tamin’ny famaranana azy tamin’ny taona 1856. Ny fahazavana tany am-piandohana sy ny fahazavana any am-pamaranana amin’ny vanim-potoanan’ny fizahan-toetra dia ireo fahitana roa ao amin’ny Daniela toko faha-valo, andininy faha-telo ambin’ny folo sy faha-efatra ambin’ny folo, izay maneho ny fanorenana sy ny andry afovoan’ny Advantisma.

Ny fotoam-pitsapana nentin’ily anjely voalohany dia nanomboka tamin’ny 11 Aogositra 1840 ary nifarana tamin’ily fahadisoam-panantenana voalohany tamin’ny 19 Aprily 1844. Tamin’izay dia nanomboka ny fotoam-pitsapana nentin’ily anjely faharoa, ary nitohy hatramin’ny 22 Oktobra

1844. Tamin'izany fotoana izany dia tonga ilay anjely fahatelo, ary ny fotoam-pitsapana nentin'ilay anjely fahatelo dia nitohy mandra-pandavan'ny Advantisma Laodikiana ny fahazavan'ilay anjely fahatelo tamin'ny 1863.

Ny vanim-potoana fitsapana ny anjely fahatelo ho an'ny Adventisma Millerita dia nanana fiandohana sy fiasarana, ary ny fiandohana sy ny fiasarana dia tsy maintsy maneho zavatra iray ihany, fa i Jesosy mandrakariva no maneho ny faran'ny zavatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan'izany zavatra izany. Ny fisokafan'ny fahazavana mandroso an'ny anjely fahatelo dia ny fahazavan'ny fisehoana (ny fahitana “mareh”), ao amin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo ao amin'ny toko fahavalo amin'i Daniela. Ny fiasaran'ny fahazavana mandroso an'ny anjely fahatelo dia ny fahazavan'ny fanitsakitsahana ny fitoerana masina sy ny tafika (ny fahitana “chazon”), ao amin'ny andininy faha-telo ambin'ny folo. Ireo fahitana roa ireo dia mifamatotra ara-paminaniana.

Ary hampaneno amin'ny andro fahafolon'ny volana fahafito ny trompetra fankalazana ny Jobily; amin'ny andron'ny fanavotana no hampanenoanareo ny trompetra manerana ny taninareo rehetra. Levitikosy 25:9.

Ny trompetra izay tokony ho notsofina tamin'ny Andro Fanavotana, dia ny 22 Oktobra 1844, dia ny trompetran'ny Jobily, izay maneho ny tsingerina masina fito taona, ka mahatratra roa arivo sy diman-jato ary roapolo andro izany. Ny Tompo dia nikasa hitondra mivantana an'i Isiraely fahiny ho any amin'ny Tany Nampanantenaina, kanefa ny fikomian'izy ireo no nanakana izany tsy hitranga. Ny Tompo dia nikasa hitondra mivantana an'i Isiraely maoderina ho any amin'ny Tany Nampanantenaina, kanefa ny fikomiana no nanakana izany tsy hitranga. Raha toa Isiraely maoderina ka nankatò ny fahazavana nandrosoan'ny anjely fahatelo, dia ho efa nampitandrina izao tontolo izao izy ireo, ary ny Tompo dia ho efa niverina maherin'ny zato taona lasa izay.

Mba hahatanteraka izany, dia tsy maintsy nanao fanovana teo amin'ny Millerita ny Tompo, ary izany fanovana izany no antsoina ao amin'ny Soratra Masina hoe zava-miafin'Andriamanitra. Raha nanaraka ny fahazavana mandroso avy amin'ny anjely fahatelo ny Advantisma, dia ho naneno hatrany amin'ny farany ny trompetran'ny Jobily; fa amin'ny andro anenoan'ny trompetra fahafito no ahatanterahan'ny zava-miafin'Andriamanitra. Ao amin'ny Apokalypsy folo, io trompetra io, izay trompetran'ny Jobily, sady trompetran'ny loza fahatelo koa, dia nanomboka naneno tamin'ny 22 Oktobra 1844.

Ary ilay anjely izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany, dia nanandratra ny tanany ho any an-danitra, ary nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay doria, Izay nahary ny lanitra sy izay rehetra ao aminy, ary ny tany sy izay rehetra ao aminy, ary ny ranomasina sy izay rehetra ao aminy, fa tsy hisy andro intsony; fa amin'ny andron'ny feon'ny anjely fahafito, raha vao haneno izy, dia ho tanteraka ny zava-miafina momba an'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpanompony, dia ny mpaminany. Apokalypsy 10:5–7.

Ny fizotry ny fanadiavana amin'ny alalan'ny fitsapana izay nanomboka tamin'ny 22 Oktobra 1844, ary izay no fahazavana nandrosoan'ny anjely fahatelo, dia nanomboka tamin'ny fahazavan'i Daniela toko faha-valo, andininy faha-efatra ambin'ny folo, ary nifarana tamin'ny fahazavan'i

Daniela toko faha-valo, andininy faha-telo ambin'ny folo. Nanomboka tamin'ny valin'ny andininy faha-efatra ambin'ny folo izany, ary nifarana tamin'ny fanontanian'ny andininy faha-telo ambin'ny folo.

Ireo sivy ambin'ny folo taona ireo dia naseho an'ohatra tamin'ny fahatongavan'ny hafatra fampitandreman'i Isaia ho an'i Ahaza, mpanjakan'i Joda ara-bakiteny, nandritra ny ady an-trano teo amin'ny avaratra sy ny atsimo. Nifarana ireo sivy ambin'ny folo taona ireo tamin'ny nitondran'ny mpanjakan'ny avaratra ny Isiraely ho amin'ny fanandevozana. Ireo sivy ambin'ny folo taona ireo dia naneho an'ohatra ny fahatongavan'ny anjely fahatelo tamin'ny 1844, hatramin'ny fikomiana tamin'ny 1863. Ny fahazavana nandrosoan'ny anjely fahatelo dia nasehon'ny hafatr'i Isaia.

Ny fandavan'io fahazavana mandroso io no nampitsahatra ny hetsika Millerita, ary tamin'izany fotoam-pitsapana izany dia nifindra ho amin'ny Fiangonana Laodiseana ny Hetsika Millerita Filadelfiana. Ireo sivy ambin'ny folo taona izay nanomboka tamin'ny 742 tal. J.K., sy ireo sivy ambin'ny folo taona izay nanomboka tamin'ny 1844, dia samy maneho dingan'ny fitsapana sy fanadiovana amin'ny andro farany, dia ny fotoam-pitsapana farany ny amin'ny fahazavana mandroso an'ny anjely fahatelo.

Amin'izany fizahan-toetra farany izany no hahatanteraka ny zava-miafin'Andriamanitra. Ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia ireo izay miandry, miverina ary voaisy tombo-kase.

Fatoro ny vavolombelona, asio tombo-kase ny lalàna eo amin'ny mpianatro. Ary hiandry an'i Jehovah aho, Ilay manafina ny tavany amin'ny taranak'i Jakoba, ary hanantena Azy aho. Indro, izaho sy ny zaza izay nomen'i Jehovah ahy dia famantarana sy fahagagana ao amin'ny Isiraely avy amin'i Jehovah, Tompon'ny maro, Izay mitoetra ao an-tendrombohitra Ziona. Isaia 8:16–18

Ny vanim-potoana farany fitsapana momba ny fahazavana mandroso avy amin'ny anjely fahatelo amin'ny andro farany dia nanomboka teo amin'izay nanombohan'ny vanim-potoana voalohany fitsapana. Nanomboka izany rehefa nanandratra ny tanany ho any an-danitra Jesosy ka nanambara hoe: “fa tsy hisy andro intsony.” Tamin'ny 22 Oktobra 1844 no niseho izany fanambarana izany, rehefa ny trompetra fahafito no nanambara ny Jobily teo am-pamaranana ny tsingerina masina fito. Ny tsingerin'ny fito taona, averina impito, dia sivy amby efapolo taona ara-bakiteny, na dimy amby roanjato sy roa arivo andro.

Ny taona 1989 no manamarika ny “fotoan'ny farany” ao amin'ny fihetsiky ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, ary ny taona 1989 koa no manamarika ny famaranana ireo enina amby roapolo amby zato taona izay nanomboka tamin'ny fikomiana tamin'ny 1863. Ny fihetsiky ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia nanomboka tamin'ny “fotoan'ny farany,” niaraka tamin'ny tandindon'ny “impito,” satria ny enina amby roapolo amby zato dia ampahafolon'ny enimpolo amby roan-jato sy arivo, izay indray no antsasaky ny roapolo amby diman-jato sy roa arivo.

I Jesosy mandrakariva ny fiafaran'ny zavatra iray miaraka amin'ny fiandohan'ny zavatra iray, ary ny fiandohan'ny hetsiky ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia voamariky ny tandindon'ny “impito”, tahaka izany koa amin'ny fiafaran'ily hetsika. Ny andron'ny fanenon'ny anjely fahafito, rehefa vita ny zava-miafin'Andriamanitra, dia nanomboka tamin'ny famaranana ny telo andro sy tapany ao amin'ny Apokalypsy toko fahiraika ambin'ny folo. Ny Trompetra Fahafito, izay ilay Loza fahatelo ihany koa, dia naneno ny fanamarihana faharoany tamin'ny 7 Oktobra 2023, ary ankehitriny dia eo am-pamaranana ny zava-miafin'Andriamanitra, araka ny “nambarany tamin'ny mpanompony, dia ny mpaminany”. Ny fiafaran'ily hetsika dia voamariky ny tandindon'ny “impito”, tahaka ny fiandohan'io hetsika io ihany indrindra.

Tamin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1798 dia nifarana ny “fotoana fito” naneho ny fahatezeran'Andriamanitra tamin'ny fanjakana avaratra; ary tamin'ny fiafaran'ny hetsiky ny Millerita, ny fandavana ireo fahamarinana mifandray amin'ny “fotoana fito” no nanamarika ny fikomiana tamin'ny 1863. Mandrakariva i Jesosy no mampiseho ny fiafaran-javatra iray amin'ny alalan'ny fiandohan-javatra iray, ary ny hetsiky ny anjely voalohany (ny Millerita) dia maneho mialoha ny hetsiky ny anjely fahatelo (ireo efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy). Samy manomboka amin'ny “fotoana fito” ary mifarana amin'ny “fotoana fito” ireo hetsika roa ireo. Tsy foronina fotsiny izany.

Hanohy izao fianarana izao isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Ireo izay mitana toerana feno andraikitra dia tsy tokony hiova ka hanaraka ny foto-kevitra tia tena sy manaram-po ary mpandani-bola tafahoatra an'izao tontolo izao, satria tsy zakany izany; ary na dia ho zakany aza, ny foto-kevitra tahaka an'i Kristy dia tsy hamela izany. Mila omena fampianarana maro samihafa. ‘Iza no hampianariny fahalalana? ary iza no hampahafantariny fahazoana ny fampianarana? Ireo izay efa voafaka amin'ny ronono sy voasaraka amin'ny nono. Fa didy no atao ambonin'ny didy, didy ambonin'ny didy; teny andalana ambonin'ny teny andalana, teny andalana ambonin'ny teny andalana; etsy kely, ary eroa kely.’ Toy izany no tsy maintsy anolorana amim-paharetana ny tenin'i Jehovah eo anoloan'ny ankizy sy itehirizana azy eo anatrehany, amin'ny alalan'ny ray aman-dreny izay mino ny tenin'Andriamanitra. ‘Fa amin'ny molotra miakanakam-piteny sy amin'ny fiteny hafa no hitenenany amin'ity firenena ity. Ireo izay nilazany hoe: Ity no fitsaharana izay hahafahanareo mampitsahatra ny reraka; ary ity no famelombelomana; nefa tsy nety nihaino izy. Fa ny tenin'i Jehovah dia tonga taminy ho didy ambonin'ny didy, didy ambonin'ny didy; teny andalana ambonin'ny teny andalana, teny andalana ambonin'ny teny andalana; etsy kely, ary eroa kely; mba handehanany ka hihemotra, ary ho torotoro, ary ho voafandrika, ary ho voasambotra.’ Nahoana?—satria tsy nandinika ny tenin'i Jehovah izay tonga taminy izy.”

“Izany dia midika ireo izay tsy nandray fananarana, nefa nankamamy ny fahendreny manokana, ary nifidy ny hiasa araka ny heviny ihany. Omen'ny Tompo fitsapana izy ireny, mba handraisany na ny toerany hanaraka ny toroheviny, na handà ka hanao araka ny heviny ihany, ary amin'izay dia havelan'ny Tompo ho amin'ny vokatra azo antoka izy. Amin'ny lalantsika rehetra, amin'ny fanompoantsika rehetra an'Andriamanitra, dia miteny amintsika Izy hoe: ‘Anaka, atolory Ahy ny fonao.’ Ny fanahy manaiky sy azo ampianarina no irin'Andriamanitra. Izay manome ny vavaka ny hatsarany dia ny maha-voavonjy azy avy

amin'ny fo feno fitiavana sy fankatoavana.”

“Mitaky zavatra sasany amin'ny olony Andriamanitra; raha hoy izy ireo: Tsy hatolotro hanatanteraka izany zavatra izany ny foko, dia avelan'ny Tompo handroso amin'izay heveriny ho fitsarana hendry izy nefa tsy manana fahendrena avy any an-danitra, mandra-pahatanterak'izao Soratra Masina izao [Isaia 28:13]. Tsy tokony hiteny ianareo hoe: Hanaraka ny fitarihan'ny Tompo aho hatreo amin'ny teboka iray izay mifanaraka amin'ny fitsarako, ary avy eo hifikitra mafy amin'ny hevitra manokana, ka handà tsy hovolavolaina araka ny endriky ny Tompo. Aoka hape-traka ny fanontaniana hoe: Izao va no sitrapon'ny Tompo? fa tsy hoe: Izao va no hevitra na fitsaran'i—?” Testimonies to Ministers, 419.